

РЕШЕНИЕ

№ 3543

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 11.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **5290** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 25, ал. 1, т. 8 и ал. 2 от Закона за чужденците в РБ (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Ю. И. Ш., гражданин на Руската федерация, чрез пълномощника си А. Х. М. срещу писмо изх. № У – ЧИ – 324 от 28.06.2010 г. на Д. на Д. „В. Ф. и М. С.” при М. на Ф., с което е отказано издаването на удостоверение по чл. 25, ал. 1, т. 8 от ЗЧРБ.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на обжалвания отказ, като твърди, че органът е тълкувал и приложил неправилно приложимата материалноправна норма и е приел, че разпоредбата на чл. 25, ал.1, т. 8 от ЗЧРБ визира само акционерните дружества, чиито акции не се търгуват на регулиран пазар. Моли съда да отмени отказа и да върне преписката за ново произнасяне на административния орган.

Ответната страна – директорът на Д. „В. Ф. и М. С.” – М. на Ф. на РБ, представлявана от юрк. Д изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд С. град, I отделение, 4 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Подадено е искане вх. № У- ЧИ – 324 от 14.06.2010 г. по описа на М. на Ф. от Ю. И. Ш. да му бъде издадено удостоверение за извършено вложение в РБ на основание чл. 25, ал. 1, т. 8 от ЗЧРБ, което му е необходимо за издаване на разрешение за постоянно пребиваване.

От приложените К. искането документи се установява, че жалбоподателят е едноличен собственик на „Хърайън Девелопмънтс” ЕООД с адрес – Г. Б, ул. „Цар С I” № 81, . 1,

като същият е направил апорт на облигационно вземане на стойност 6 930 920 лева съгласно договори за заем, сключени между Ю. Ш. и „Хърайзън Девелопмънтс“ ЕООД – договор за паричен заем от 11.01.2010 г., договор за паричен заем от 15.12.2009 г. ; договор за паричен заем от 16.07.2007 г.; договор за паричен заем от 15.05.2007 г. ведно с начислените К. 20.01.2010 г. лихви по договорите. Апортът е вписан в търговския регистър съгласно приложеното удостоверение за актуално състояние на дружеството. Административното производство е приключило с издаването на оспореното писмо изх. № У – ЧИ-324 от 28.06.2010 г., с което на Ю. Ш. е отказано издаването на удостоверение по чл. 25, ал. 1, т. 8 от ЗЧРБ с мотиви, че „Хърайзън Девелопмънтс“ ЕООД не е акционерно дружество.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата на Ю. Ш. е процесуално допустима. Предмет на оспорване е отказ да се издаде удостоверение по чл. 25, ал. 1, т. 8 то ЗЧРБ, необходимо на лицето за издаване на разрешение за постоянно пребиваване в РБ, което означава, че е налице постановен отказ на административен орган да издаде документ от значение за признаване на определено право съгласно изискванията на специалния закон – ЗЧРБ. По делото липсват данни на коя дата е връчен обжалвания отказ на неговия адресат, както и в самото писмо липсва посочване, че отказът подлежи на обжалване по съдебен ред и съответно, кой е компетентният съд и в какъв срок подлежи на оспорване. Следователно, жалбата на Ю. Ш. се явява подадена в срок. Разгледана по същество е неоснователна.

Основният спорен въпрос е във връзка с приложението на материалния закон.

Съгласно чл. 25, ал.1, т. 8 от ЗЧРБ разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците, вложили в капитала на българско търговско дружество, чиито акции не са търгувани на регулиран пазар, сума не по-малка от 6 000 000 лв. За да се определи точното приложно поле на нормата, следва същата да се тълкува не самостоятелно, а и във връзка с т. 6 и т. 7 от чл. 25, ал. 1 от ЗЧРБ. Цитираните т. 6, 7 и 8 на чл. 25, ал. 1 от ЗЧРБ са въведени със ЗИДЗЧРБ (обн. ДВ., бр. 36/2009 г.) и са свързани с възможността на чужденците, вложили определени финансови средства на територията на страната да получат разрешение за постоянно пребиваване. В чл. 25, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ са предвидени следните хипотези по отношение на чужденци, които са направили вложение в размер на 1 000 000 лева или са увеличили вложението си чрез придобиване на: а. акции на български търговски дружества, търгувани на българския регулиран пазар; б. други финансови инструменти – облигации, съкровищни бонове и производни на тях, издадени от държавата или общините с остатъчен срок на падежа, не по-кратък от 6 месеца; в. право на собственост върху обособена част от имуществото на българско търговско дружество с повече от 50 на сто държавно или общинско участие в капитала по ЗПСК; г. дялове или акции, собственост на държавата или общините в българско търговско дружество по ЗПСК; д. българска интелектуална собственост – обекти на авторското право и сродните му права; е. права по концесионни договори. Следователно, разпоредбата включва различни хипотези на извършено вложение на чужденци в капитала на български търговски дружества – от една страна, в акционерни дружества, чиито акции се търгуват на регулиран пазар; от друга страна, в други дружества, като отчетено участието на държавата и общините (с повече от 50 на сто държавно или общинско участие) и на последно място, права върху интелектуална собственост и по концесионни договори.

Нормата на чл. 25, ал.1, т. 8 от ЗЧРБ следва да се тълкува в смисъл, че се касае за

вложение на чужденец в капитала на българско акционерно дружество (без да е необходимо да има държавно или общинско участие в капитала), чиито акции не се търгуват на регулиран пазара. До този извод се стига чрез граматическото тълкуване на нормата, както и нейното систематично място и съобразно съдържанието на чл. 25, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. В чл. 25, ал.1, т. 6, б."а" от ЗЧРБ е посочено вложение в капитала на българско акционерно дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, като вложението се изразява в придобиване на акции. В тази връзка неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че нормата на чл. 25, ал. 1, т. 8 от ЗЧРБ включва всички търговски дружества с изключение на акционерните дружества, чиито акции се търгуват на регулиран пазар. В случай, че законодателят би вложил съдържание, от което се направи заключение, че нормата се отнася до вложение в капитала на всяко българско търговско дружество за сумата не по-малка от 6 000 000 лева, без акционерните дружества с акции, търгуващи се на регулиран пазар, то нормата би била друга. ЗЧРБ изрично говори за „акции“, а не говори за дружествени дялове. Дружествените дялове не са акции по смисъла на чл. 175 от Търговския закон, съгласно който акцията е ценна книга, която удостоверява, че притежателят ѝ участва с посочената в нея номинална стойност в капитала на дружеството. От друга страна, нормата на чл. 128 от ТЗ предвижда, че удостоверение, издадено на съдружник за участието му в дружеството не е ценна книга и не може да се приравнява на акция. Следователно, дяловото участие, независимо от големината на дела, не дава правата на акционер по смисъла на чл. 25, ал.1, т. 8 от ТЗ.

В допълнение на гореизложеното следва да се посочи, че законосъобразно административният орган е приел, че на молителя може да бъде издадено удостоверение по чл. 24, ал. 1, т. 11 от ЗЧРБ, доколкото е налице осъществявана от жалбоподателя дейност на територията на РБ по Закона за насърчаване на инвестициите.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че обжалваният отказ за издаване на удостоверение по чл. 25, ал. 1, т. 8 от ЗЧРБ е законосъобразен и жалбата на Ю. Ш. следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл.4 от АПК, Административен съд С. – град, I отделение, IV състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. И. Ш., гражданин на Руската федерация, чрез пълномощника си А. Х. М. срещу писмо изх. № У – ЧИ – 324 от 28.06.2010 г. на Д. на Д. „В. Ф. и М. С.“ при М. на Ф., с което е отказано издаването на удостоверение по чл. 25, ал. 1, т. 8 от ЗЧРБ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: